IN

HONOREM

LEGIS

ORATIO,

LATINA LINGUA.

SCRIPTA AB HONORABILI

RICHARDO VERNEY,

Barono Willoughby de Broke.

1739.

ACcipio vobis hunc maximum favorem ſicut ſignum reſpectus ad me, tantumque amoris ampliſſimi & venerationis vaſtæ: Erga Riſum, Dignitatem, Potentiam, Salutem honoratiſſimæ Legis Facultatis. Eſt tua amabilis Charitas mihi tales gratias reddere cum tantum pretioſiſſimum tempus, nunquam in poteſtate redimere (O infortunium!) perdidi; cum videmus, omnia ad Decus, ad Gloriam, ad Acquiſitionem noſtræ Regionis, pertinentia à recto, & ſolido uſu Legis floreſcere, & ſuperbiſſimum & altiſſimum caput tollere; quaſi prò negligentiâ, prò immaturâ conſideratione Legum, in horridiſſimas curarum cavernas & inextricabilem miſeriam cadimus, ſine hac dexteritate præbendo, omnibus rectum; hæc fuerit differentia citò inter

divi-

divitem & pauperem, Pauper ſubito fuerit Dives; pro exemplo ſi Latrones, permittuntur flagrantia crimina committere, & ex ſublimibus domibus opulentiam, aurum & argentum acquirere, quam citò ſunt Principes & generoſi ad contemptum, & mendicare reducti, quam citò Latrones, extendentem ruinam, riſu horrido ſueſunt; & tunc ſerò medicina paratur, & tunc ſero auxilium ferre nitimur; pro exemplo idem eſt, ſi aqua in plenitudine trahitur cum Palatium ignibus, rarò gubernantibus conſumitur; ſed gratias ex corde Deo reddimus, non eſt caſus omnium virorum; optimis Legibus fruimur, non unus præter alios dicit, juſtè à Legibus exemptus ſum, nemo poteſt narrare ut in libertate eſt accipere ab altero minimum, ſine judicio, ſine pœna, ſine morte; olim Roma quam ſuperbiſſima, præter alias Gentes fuiſſet (quæ cauſa) reſpondeo; tantam

obe-

obedientiam Legibus monſtrabat tantam curam in pectore innatam, tales nunquam frangere deſiderantem ; Carthaginienſes fuerint minores in Poteſtate, in Gloria, in Victoria, (in peſſimō Legis uſu) O Dedecus! Romani vivacem ſpiritum vitales ſpiritus regionis nutribant, alii populi pigri; parvum vigorem frigere permittunt, & volantur deſiderant: In Græcia Lycurgus magnus rex fuit, & ſtrenuè cupivit optimis Legibus regere, & ſpe vixit ſubjectis amari potius, quam timeri, ipſe gubernavit ; ſine ſingulari auxilio, ſine particulari amando Viro; nec Theſaurum reliquit alicuis; rapere, violenter tenere & Patriam tam ſæpiſſime creduliſſimam decipere. Theſauri ſui pleni fuere; ſic aliquo tempore fuit in optima via Bellum inimicis, ſuperbis & injuſtis dare, utinam omnes Patriæ in tanta opulentia, in tanta fama fuere; inde Gens Græciæ pro longo tempore,

in fœcunditate abundavit, in ſecuritate vixit, in opulentia crevit, ut poſtea aliæ Gentes putabant particularem honorem & inſignem gloriam ſuas delectiſſimas & perfectiſſimas Leges amare.

De duobus Templis nunc imprimis gloriari deſidero; in uno Templo dulcis eſt ſonus Doctrinæ, & abundat viris in Legibus Patriæ expertiſſimis; in eodem fons eſt formoſiſſimus ut ubicunque videtur tangere magnam eloquentiam; nunc cæteras jucundas aulas in hac magniſſima Urbe laudo cum voluptate pro regularitate, pro hominibus ingenioſiſſimis in notitia Legum expertiſſimis, hujuſce aulæ capita tollentes ultra omnes Regiones; Oxonium imprimis meam celerem, cognitionem capit, pro juſta gubernatione virorum, pro exactis ſtructuris, pro horti gratiſſimis, & ambulationibus placidiſſimis; nunc Cantabrigia in fama magna venit pro doctiſſimis

Viris

Viris in Legibus Patriæ benè inſtructis, pro notitia optima Religionis, & pro cura juventutis, in omni ſtudio paratæ (O meum crimen) laus eſt certe nulla ad me pro meo ignobili ſcriptione, ſed ut primum tempus repetendi hanc obſcuram orationem ſpero, ut candide remittas crimina multa mea, & pro maximo honore tanto gratias meas altiſſimas ad omnes Auditores, cum ſinceritate maxima, ut recipias ſupplicatio eſt humiliſſima.